

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Christus Redemptor, & Domimimus. cap. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

Cap. 4.

Dei dona gentibus facta prædicat ex quibus infert quam sancti Deo, & Christo viuere debeant, Obsecro, ait ego vincus in Domino vt digne ambuletis vocatione qua vocati estis, cum omni humilitate, atque mansuetudine cum patientia supportantes inuicem in charitate, solliciti seruare vnitatem spiritus in vinculo pacis, & quæ sequuntur omnia ad mores pertinent, ac vitæ sanctimoniam, ex ijs principijs tamquam necessarias conclusiones, vsque ad finem Epistolæ deducit. Sepissime ita argumetur hic diuinus præco, omnia nos Christo debere, quia omnia bona, ab ipso, & per ipsum habemus, quis prior dedit illi, & retribuetur ei? quoniam ex ipso & per ipsū, & in ipso sunt omnia, ideoque subdit, Ipsi gloria: & iterum ex ipso autem vos estis in Christo Iesu qui factus est nobis à Deo, Sapientia (illuminatio scilicet intellectum) & Iustitia, (rectam faciens, & ordinatam voluntatem,) & sanctificatio (sanans, animæ omnes affectus, & passiones) & Redemptio, à peccato videlicet, morte, inferno, ac demonum tyrannide. Ex quo rectè infert, nihil omnino gloriandum in nobis, sed in solo Deo, & Christo, vt quædam admodum scriptum est, qui gloriatur in Domino gloriatur. Adde Christum esse Alpha, & Omega, principium ac finem omnium bonorum, Ergo ab eo agnoscendum omne bonum, & quicquid est salutis, & Iustitiæ, gratiæ, seu gloriæ ei offerendum, ab eodem petendum, & expectandum.

Rom. 11.

Apo. 22.

Christus Redemptor, & Dominus. Cap. V.

Titulus Redemptoris Christi debitorum sumus.

Pretium Redemptionis quæ magnū.

AD maiestatem Christi, & Officij dignitatem, pertinent multi tituli, quos Sacra Literæ Christo assignant qui nobis erunt ad argumenta optima, secundissimi loci. Et sic Primus titulus Redemptoris, ac liberatoris. Hoc sanè titulo, quæ quid sumus Christo debemus ascribere, qui nos à grauissimo seruitutis iugo liberatos in diuinam quandam asseruit libertatem, præsertim si ipsius liberatoris nostri, qui est homo diuinus, & Deus homo factus, in hunc finem, nobilitatem aduertamus, si grauissimam generis seruitutem, qua vt captiui, pessimo domino qui est demon seruiebamus, consideremus, si pretij valorem quo sumus redempti, expendamus. Cum enim potuisset quocumque suo opere ac leuissimo etiam labore, liberare, tamen grauissimum mortis genus subire, & copiosum sanguinem maluit effundere, vt ex pretij aestimatione, amoris erga nos, immensitatem metiremur, sic per crucem deleuit chirographum

plum decreti affigens illud cruci, dum propriam carnem affixit, sic veterem hominem crucifixit, dum suummet corpus cruci est affixum, sic corpus peccati destruxit, dum suum, ignominiosè illudendum, & flagellis percutiendum, occidendumque obtulit. Bene id expendens D. Ansel. colligit quantamque nobis hoc tantum beneficium exposcat gratitudinem, Quid ait misericordius dici potest, quam quod Pater æternus filium suum mittens dicat homini, Accipe filium meum vnigenitum & da pro te, & filius dicat homini Accipe me, & redime te.] Sicut si magnus aliquis princeps, pro te redimendo, se ipsum liberalissimè offerret in seruitutem atque adeo mortem quantum ei omnino deberes? Ex hoc loco saepe argumenta sumit D. Paulus, dum aliquando, Dei erga nos misericordiã, & charitatem magnificat, Deus ait qui diues est in misericordia, propter nimiam charitatem suam qua dilexit nos cum essemus mortui peccatis, conuiuificauit nos in Christo Cuius gratia estis saluati, vt ostenderet in sæculis superuenientibus, abundantes diuitias gratiæ suæ in bonitate super nos in Christo Iesu. Aliquando Modum redemptionis admiratus: quia (inquit) pueri communicarunt carni, & sanguini, & ipse similiter participauit eisdem, vt per mortem destrueret eum, qui habebat mortis imperium & liberaret eos qui per totam vitam obnoxij erant seruituti. Ex his rectè ratiocinatur ad Cor. Non estis uerari, Empti enim estis pretio Magno, Ergo bene subdit, glorificate, & portate Deum in corpore vestro, Et rursus pretio empti estis. Vnde colligit nolite serui fieri hominũ, hoc est nolite propter homines, Dei seruitutem ram nobilem parui pendere. & ad Rom. liberati a peccato, serui autem facti iustitiæ, habetis fructum vestrum in sanctificatione, finem autem uitam æternam. Et D. Petrus. Non corruptibilibus (ait) auro vel argento redempti estis de vana uestra cõuersatione paternæ traditionis, sed pretioso sanguine quasi agni immaculati Christi, & incontaminati & assignat finem huius diuinæ charitatis, vt fides uestra, & spes esset in Deo, animas uestras castificantes in obedientia charitatis, in fraternitatis amore, simplici ex corde inuicem diligite attentius renati, nõ ex semine corruptibili, sed incurruptibili, per uerbum Dei uiui. Secundo huic similis efficaciz est titulus Domini; si enim pretio nos redemit, Ergo nouo titulo serui eius sumus, quo titulo maxime se honorare uult, & gaudet Paulus in principio suarum Epistolarum, cum magna gloria & gaudio seruum se Iesu Christi appellans

Lib. 2. Cur Deus homo cap. 20.

Eph. 2.

Hebr. 2.

1. Cor. 6.

Cap. 6.

Rom. 6.

1. Pet. 1.

Christus est noster Dominus.

Gal. 6.

Y a gloria-

Titulo seru-
tutis, quanti
debeamus
Christo Do-
mino.

Ioan. 13.

1. Reg. 3.

In Conf.

Li. 10. c. 36

1. Reg. 3.

Iob. 1.

Ioan. 17.

1. Cor. 5.

Luc. 17.

1. Tim. 2.

Mediatoris
tres conditio-
nes.

gloriatur se vt seruum Christi signatum, stigmata Domini portare in corpore suo; & ijs seruitutem suam palam profiteri; Et quidem Christus non solum vt Deus; sed etiam secundum humanitatem ratione vnionis dominium habet uniuersorum; sed maxime in Cruce dominium hoc acquisiuit suo sanguine, vt vere dicatur quia Dominus regnauit a ligno. Ex hoc loco saepe argumentari licebit, vt non pudeat nos seruos facere quod Dominus dignatus est ipse prestare; quare Apostolis ait; Vos vocatis me magister; & Domine; & bene dicitis; sum etenim, si ergo ego magister; & Dominus laui pedes vestros; & vos debetis alter alterius lauare pedes. Si est Dominus ergo eius verba; & attentissime audire; & diligentissime oportet nos seruare; vt animo promptissimo semper eum intuentes dicamus cum Samuele; loquere Domine quia audit seruus tuus; & cum Isaia, Ecce ego mitte me; Et cum Augustino da quod iubet; & iube quod vis, etiam si percutiat nos, a quo, imo, alacrius imo omnia de manu eius toleremus, dicentes, Dominus est, quod bonum est in oculis suis faciat. Et cum Iob, Dominus dedit Dominus abstulit, sit nomen Domini benedictum. Si Dominus pro seruis iniurias easque grauissimas a quo animo passus est multo magis pro Domini gloria seruus patiatur necesse est. Si me persecuti sunt & vos persequentur; Non est seruus supra Dominum, debet plane seruus totus Domino esse addictus, eique viuere, ita Christo omnes Christiani, vt Recte docet Paulus Christus pro omnibus mortuus est, vt & qui viuunt iam non sibi uiuant, sed ei qui pro ipsis mortuus est & post parabolam seruientis Domino; infert Christus, Nunquid Dominus gratiam habet illi seruo, quia fecit quae ei imperauerat? Non potest sic & vos cum feceritis omnia quae praecipit sunt vobis, dicite serui inutiles sumus, quod debuimus, facere fecimus.

Mediator, Rex, pastor, & Aduocatus. Cap. VI.

Tertio gaudet Christus mediatoris titulo, vt Paulus vocat vnus Deus, vnus, & mediator Dei, & hominum, homo Christus Iesus, qui dedit Redemptionem semetipsum pro omnibus. Optime autem Medij ac mediatoris ei condiciones conueniunt, nam secundum philosophos vt aliquid dicatur mediū inter duo, debet primo ab extremis distare, debet secundo de vtroque extremo participare; & aliquam cum vtroque affinitatem habere, & tertio in eo extrema debent simul conuenire quem-